

देवतानि नमस्कृत्यांशुमारान्निवेदयेत् ।
 दद्यात् पुण्यादिकं तेषां हृदांशुवाभिवादयेत् ॥
 गुरुर्षं वाभुपासौत हितञ्चास्य समाचरेत् ।
 वेदाभ्यां ततः कुर्यात् प्रयत्नाङ्गिकितो हिजः ॥
 जपेदध्यापयेच्छिष्यान् श्रावयेच्च विधाययेत् ।
 श्रवेत्तै च शास्त्राणि धर्मादीनि हिजोत्तमः ॥
 वैदिकांश्चैव नियमान् वेदाङ्गानि विशेषतः ।
 उपेयादोऽखरञ्चाय योगजैमप्रसिद्धये ॥
 साधयेद्विधानधीन् कुटुम्बार्थं ततो हिजः ॥
 इति कौर्म उपविभाग १७ अध्यायः ॥ * ॥
 अपि च ।
 “प्रातः शिरसि शुक्लाङ्गे हिनेत्रं हिभुजं गुरुम् ।
 प्रसन्नवदनं शान्तं स्मरेत्तन्नामपूर्वकम् ॥”
 ॐ नमो गुरवे तस्मा इष्टदेवस्वरूपिणे ।
 यस्य वाक्वासुतं इन्ति विषं संसारसंज्ञकम् ॥
 इति पठेत् ॥
 “अहं देवो न चान्योऽस्मि ब्रह्मैवास्मि न
 शोकाभाक् ।
 नचिदानन्दरूपोऽहं नित्यमुक्तस्वभाववान् ॥”
 इति भावयेत् ।
 “लोकेश ! चैतन्यमादिदेव
 श्रीकान्त विश्वो भवदाज्ञयैव ।
 प्रातः समुत्थाय तव प्रियाद्यै
 संसारयात्रामनुवर्तयिष्ये ॥
 जानामि धर्मं न च मे प्रहृष्टि-
 र्जानाम्यधर्मं न च मे निहृष्टिः ।
 त्वया हृषीकेश ! हृदि स्थितेन
 यथा नियुक्तोऽस्मि तथा करोमि ॥”
 विष्णुपुराणे ।
 “प्रबुद्धचित्तयेहर्ममर्थञ्चास्याविरोधिनम् ।
 अपीडया तयोः काममुभयोरपि चिन्तयेत् ॥”
 धर्मलक्षणन्तु भविष्ये ।
 “धर्मः श्रेयः समुद्दिष्टं श्रेयोऽभुदयसाधनम् ॥
 यतएव जैमिनिः । चोदनालक्षणोऽर्थो धर्मः
 इति । तेन वैदिकलिङ्गप्रतिपाद्योऽर्थो धर्मः ।
 कोऽर्थो योऽभुदयय इति तु भविष्ये ॥ * ॥
 ततः ॐ प्रियदत्ताय भुवे नमः । इति नमस्कृत्य
 दक्षिणं चरणं न्यसेत् । कन्दोपरिश्रितम् ।
 “श्रीत्रियं सुभगामग्निं गाञ्चैवाग्निचितं तथा
 प्रातरुत्थाय यः पश्येदापन्नः स विमुच्यते ॥ ।
 पापिष्ठं दुर्भगं मर्त्यं नमसुत्कृतनासिकम् ।
 प्रातरुत्थाय यः पश्येत्तत् कन्धेरुपलक्षणम् ॥”
 अतएव व्यासः ।
 “धनिनः श्रीत्रियो राजा नदी वैद्यस्तु पञ्चमः ।
 पञ्च यत्र न विद्यन्ते तत्र वामं न कारयेत् ॥”
 महाभारते ।
 “कर्कोटकस्य नागस्य दमयन्त्या नलस्य च ।
 ऋतुपर्णस्य राजर्षेः कीर्त्तनं कलिनाशनम् ॥”
 मात्स्ये ।
 “कात्तवीर्याङ्गुनो नाम राजा बाहुसहस्रशुत्
 योऽस्य संकीर्त्तयेन्नाम कल्पमुत्थाय मानवः ॥
 न तस्य वित्तनायः स्यान्नष्टञ्च लभते पुनः ॥”

कल्पं प्रातः ॥ * ॥
 अथ विश्वं त्रोल्लसगं । विष्णुधर्मात्तरे ।
 “निद्रां जह्यादृष्टही राम ! नित्यमेवारुणोदये
 वेगोल्लसगं ततः कृत्वा दन्तधावनपूर्वकम् ॥
 स्नानं समाचरेत् प्रातः सर्वकल्पापनाशनम् ॥”
 अरुणोदयकालमाह स्कन्दपुराणम् ।
 “उदयात् प्राक् चतसस्तु नाडिका अरुणोदयः
 तत्र स्नानं प्रशस्तं स्यात्तद्वि पुण्यतमं स्मृतम् ॥”
 नाडिका दण्डः । विष्णुधर्मात्तरे ।
 “वेगरोधं न कर्त्तव्यमन्यत्र क्रोधवेगतः ।
 प्रायुर्व्यदोयेऽपि । न वेगितोऽन्यकार्यसिद्धिः
 स्यान्नाजिला साध्यमामयम् । अङ्गिराः ।
 “उत्थाय पश्चिमे रात्रेस्तुत आचम्य चोदकम् ।
 अन्तर्हाय तृणैर्भूमिं शिरः प्राहृत्य वाससा ॥
 वाचं नियम्य यत्रे न षोडशोच्छासवर्जितः ॥
 कुर्यान्नूपुरीषे तु शुचौ देशे समाहितः ॥”
 विष्णुपुराणम् ।
 “ततः कर्षं समुत्थाय कुर्यान्मैत्रं नरेश्वर ! ।
 नैर्ऋत्यामिषुविद्येपमतौत्याभ्यधिकं भुवः ॥
 तिष्ठन्नातिचिरं तत्र नैव किञ्चिदुदरीयेत् ॥”
 कल्पमुपकालम् । मैत्रं भिन्नदेवताकपायुसम्ब-
 न्धात् पुरीषोत्सर्गः । नैर्ऋत्यामुत्थानदेशमारभ्य
 उत्थायैत्यनेन उपस्थितः इपुप्रसेपयोग्यदेश-
 इष्टिः । तद्देशपरिमाणमाह पितामहः ।
 “मध्येन तु चापेन प्रक्षिपेत्तु शरत्रयम् ।
 इस्तानाञ्च शरैः सहै लक्ष्यं कृत्वा विचक्षणः ॥”
 आपस्तम्बः ।
 मूत्रपुरीषोत्सर्गं कुर्यादक्षिणां दिशं दक्षिणा-
 परां वेति । दक्षिणापरां नैर्ऋतीम् । मनुः ।
 “मूत्रोच्चारसमुत्सर्गं दिवा कुर्यादुदङ्मुखः ।
 दक्षिणाभिमुखो रात्रौ सन्ध्योश्च यथा दिवा ॥”
 यत्तु यमवचनम् ।
 “प्रत्यङ्मुखः पूर्वाङ्गे त्वपराङ्गे च प्राङ्मुखः ।
 उदङ्मुखस्तु मध्याङ्गे निशायां दक्षिणासुखः ॥”
 इति तदिच्छाविकल्पार्थं सूर्याभिमुखनिरा-
 सार्थञ्च न तु नियमार्थं देवलवचनविरोधात् ।
 तथा च देवलः ।
 “सदैवोदङ्मुखः प्रातः सायाङ्के दक्षिणासुखः ।
 विश्वं त्रमाचरेन्नित्यं सन्ध्यायां परिवर्जयेदिति”
 अथ प्रातःसायाङ्कशब्दौ दिवारात्रिपरौ
 पूर्वोक्तमनुवचने कवाक्यत्वात् । सन्ध्यायां परि-
 वर्जयेदिति तु पौडितेतरपरम् ॥ * ॥ यमः ।
 “कृत्वा यज्ञोपवीतन्तु पृष्ठतः कण्ठलम्बितम् ।
 विश्वं त्रै च गृह्ये कुर्याद्यदा कर्षे समाहितः ॥
 पृष्ठतः पृष्ठे कण्ठलम्बितं निवीतं तत् पृष्ठ-
 लम्बितं निवीतमापृष्ठदेशावलम्बं याम्यधर्मे-
 क्षितिनिगमपरिश्रष्टवचनात् ।
 “नियम्य प्रयतो वाचं संवीताङ्गोऽवगुण्ठितः ॥”
 इति मनुवचनाच्च ॥
 अत्र संवीतं निवीतं संवीतं मानुष इति तैत्ति-
 रीयश्रुतेः । मानुषे सनकादिज्ञत्वे । पृष्ठलम्बितं
 निवीती वेति वीधायनीयाच्च । ततश्च द्वारवत्

कृत्वा पृष्ठलम्बितं स्कन्धे इत्यर्थः । एकवस्त्रता-
 पचे व्यवस्थामाह सांख्यायनः । यद्येकवस्त्रो
 यज्ञोपवीतं कर्षे कृत्वा अवनुण्ठित इति । कर्षे
 दक्षिणे । पवित्रं दक्षिणे कर्षे विश्वं त्रमाचरे-
 दिति स्मृती तथा दर्शनात् । अवनुण्ठितः कृत-
 शिरोऽवगुण्ठनः । मनुः ।
 “हायामन्धकारे वा रात्रावहनि वा हिजः ।
 यथासुखमुखः कुर्यात् प्राणवाधभयेषु च ॥”
 महाभारते ।
 “प्रत्यादित्यं प्रतिजलं प्रति गाञ्च प्रति हिजम् ।
 मेहन्ति ये च पथिषु ते भवन्ति गतायुषः ॥”
 प्रतिः सांमुख्ये ॥ * ॥ मनुः ।
 “न मूत्रं पथि कुर्वीत न भस्मनि न गोत्रजे ।
 न फालकष्टे न जले न चित्यां न च पर्वते ॥
 न जीर्णदेवायतने न वल्मीके कदाचन ।
 न ससत्त्वेषु गर्त्तेषु न गच्छन्नापि संस्थितः ॥
 न नदीतीरमासाय न च पर्वतमस्तके ।
 गवान्निविप्रानादित्यमपः पश्यंस्तथैव च ॥
 न कदाचन कुर्वीत विश्वं त्रस्य विसर्जनम् ॥”
 ससत्त्वेषु प्राणिमत्सु । संस्थित उच्यते ।
 पर्वतनिषेधादेव मस्तकनिषेधे सिद्धे पुननिषेधो
 यत्र पर्वतोऽश्वत्थपरी द्वारस्तत्रापि मस्तकवर्ज-
 नार्यः । अथवा । पर्वतमस्तकनिषेधोऽधिक-
 दोषाय ॥ * ॥ वशिष्ठः ।
 “आहारनिर्हारविहारयोगाः
 सुसंहता धर्माविदा तु कार्याः ।
 वाग्बुद्धिगुप्तौ च तपस्तथैव
 धनायुषो गुप्ततमे तु कार्ये ॥”
 निर्हारे मूत्रपुरीषोत्सर्गः । विहारः स्त्रीसं-
 भोगः । योगः समाधिः । दाम्नुस्तिरशुभालाप-
 त्यागः । बुद्धिगुप्तिरनिष्टचिन्तात्यागः । द्वारोतः
 “आहारन्तु रहः कुर्यान्निर्हारश्चैव सर्वदा ।
 गुप्ताभ्यां लक्ष्यपतेः स्यात् प्रकाशे शीयतेतया ॥”
 विष्णुपुराणम् ।
 “सोमान्यकाम्बवायुनां पूज्यानाञ्च न संमुखम्
 कुर्यात् षोडशवर्षं त्रससुत्सर्गञ्च पण्डितः ॥”
 आपस्तम्बः । “न च सोपानत्को मूत्रपुरीषे
 कुर्यादिति ।” इत्यमनुः ।
 “करगृहीतपात्रे च कृत्वा मूत्रपुरीषके ।
 मूत्रतुल्यन्तु पानीयं पीत्वा चान्द्रायणचरेत् ॥”
 भरहाजः ।
 “अथावकथ्यविष्णुं लोष्टकाष्ठदण्डादिना ।
 उदस्तवासा उत्तिष्ठदृष्टं विभ्रममेहनः ॥” * ॥
 उदस्तवासाः कटिदेशादूर्ध्वक्षिप्तवस्त्रः ।
 अथ श्रीचम् । देवलः ।
 “धर्मविद्विष्यं इत्यमधःशौचे न योजयेत् ।
 तथैव वामहस्तेन नामेरुद्धं न शोधयेत् ।
 प्रकृतिस्थितिरेषा स्यात् कारणादुभयक्रिया ॥”
 कारणाद्दोगादेः । ब्रह्माण्डपुराणम् ।
 “उदृतीटकमादाय मृत्तिकाञ्चैव वाग्यतः ।
 उदङ्मुखो दिवा कुर्याद्वात्री चेदक्षिणासुखः ॥
 सुनिर्निक्ते मृदं दद्यात्सुदन्ते त्वप एव च ॥”